

Sukrėtimas Ukrainoje

Vilius Bražėnas

"Neperšokęs per griovį nesakyk op", įspėja liaudies išmintis. Tai dera ir Ukrainos dabartinės krizės išsivystymui. Ypač, kai ir šiame politiniame žaidime yra keletas galimai sužymėtų kortų. Be "kibicerio" Putino yra Džordžo Sorošo nupirkta ir gal Putinui parduotas Prezidentas Kučma, Europos Sąjungos kaip ir užsienio ministras radikalus socialistas Solanas, na ir ne visiems aiški, valstietę vaizduojanti, "oligarchė" Timošenko. Gal naujais metais, rinkimų dulkėms nusėdus, bus kiek aiškiau, kas pagaliau įvyko.

Ausį užkliudė net kelis kartus pakartotas kandidato Juščenkos posakis ryšium su dabartinėm ukrainiečių bėdom: "Tai yra todėl, kad nepadarėme, ką reikėjo padaryti 1990 metais."

Tai įsidėmėtina ir mums šiandien, jei kas nors ateityje primins, ko nepadarėme 2004-2005 metais.

Išėivijos vaidmuo

Ukrainos valstybinė krizė grąžina atmintį į nesusčiusios išėivijos laikus, kai didžiulė ukrainiečių išėivija JAV, o ypač Kanadoje, dešiniųjų amerikiečių akimis žiūrint, kaip ir kelios kitos išėivijos, nepateisino ant jos pečių atsineštos atsakomybės už savos pavergtos tautos vadavimą. Šiuo metu ypatingai paaiškėja, kad Ukraina turi lemiamą reikšmę Rusijos imperijos kilimui ar smukimui. Po karo gausi ukrainiečių ir, panašiai, didelė lenkų išėivija galėjo būti reikšminga Vakarų politikai. Joms derėjo suvienyti nuo komunizmo teroro pasitraukusias tautybes laisvuose Vakaruose, kad pakeitus Vakarų Sovietams palankią ir į tautų pavergimą pro pirštus žiūrinčią politiką į tokią, kuri laisvės retoriką paverstų į LAISVĖS politiką. Tai daryti ateivius ragino net JAV patriotai.

Apie 1970 metus į Vasario 16-sios minėjimą Voterburije, Konektikute be kitų tautybių buvo pakviesti ir lenkų jaunų antikomunistų "Baltųjų Erelių" organizacijos atstovai. Jų pirmininkas, sveikinęs lietuvius šventės proga, tarp kitko, maldavo lietuvius laisvės pergalei dėlei suburti Sovietų pavergtųjų kraštų ateivius Amerikoje ir vadovauti kovai už laisvę. "Lietuviai vadovavo pergalei Žalgirio mūšyje", priminė lenkas, "vadovaukite ir dabar". Mat "Ereliai" buvo nepatenkinti JAV lenkų minkšta, pataikaujančia JAV vyriausybei, politika.

Vašingtonas, siekęs draugiškų santykių su SSRS, papirkinėdavo "etnikų" vadus juos paglostant, su jais nusifotografuojant ar kitais būdais. Tik mažam nuošimčiui Amerikos žmonių tik-

rai dalyvaujant politikoje, vien tik lenkai su ukrainiečiais galėjo nukreipti JAV politiką laisvinimo link. Gan anksti pasirodė, matyt, Vašingtonui pasidavęs, išgarsintas JAV ukrainiečių vadeiva Dobrianski. Kilo nuostaba, kad jis nerado reikalo prisijungti prie 9-nių tautybių Pavergtųjų Tautų komiteto. Todėl nelabai nustebino ir prieš keletą metų JAV televizijos laidose pasirodanti panelė Dobrianski, kaip globalistų priedangos organizacijos Council on Foreign Relations (CFR), Vašingtono skyriaus direktorė. CFR tikrumoje dominuoja JAV žiniasklaidoje ir užsienio politikos formavime. Atrodo, kad tetušio nuopelnai padėjo ir dukrelei iškilti. Tad gal, pagal Juščenką, ir ukrainiečių išėivija, prisidėdama prie dabartinių bėdų, "nepadarė, ką reikėjo padaryti".

Asmeniniai ryšiai

Pastarieji įvykiai Ukrainoje daug kur pasaulyje gerkai pakeitė pažiūrą į Ukrainą ir į visą regioną. Man Ukraina niekad nebuvo tik kraštas, buvęs Didžiosios Lietuvos Kunigaikštystės dalis, tik kaip geras ir svarbus kaimynas. Ukraina yra palietusi mano gyvenimą ir jausmus asmeniškai ir giliai. Kaip pasitraukusios, iš tikrųjų su tėvo darbovieta evakuotos, nuo I pasaulinio karo šeimos vaikas, Ukrainon patekau gelbėjantis nuo komunistų perversmo ir valdžios Maskvoje sukulto bado. Laimei, nebuvau tenai, kai komunistai badu marino milijonus ukrainiečių.

Ten 1917-1919 metais pergyvenau civilinį karą ir galiausiai, užsilikusiems vokiečių kariuomenės daliniams padedant, bolševikų išgalėjimą. Pavlograde (netoli

Nukelta į 8 p.

Ukrainos jaunimas - už Viktorą Juščenką